

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 171/06
26.04.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom do sudija Snežane Andrejević, predsednika veća, Spomenke Zarić, Slađane Nakić-Momirović, Ljubice Milutinović i Sofije Vagner-Ličenoski, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tužene Republike Srbije - Ministarstva unutrašnjih poslova, čiji je zakonski zastupnik Republički javni pravobranilac, radi poništaja odluke o prestanku radnog odnosa, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Subotici Gž. 1. 269/2005 od 31.10.2005. godine, u sednici održanoj dana 26.04.2006. godine doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Subotici Gž. 1.269/2005 od 31.10.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Subotici Gž.1.269/2005 od 31.10.2005. godine odbijena je kao neosnovana žalba tužioca i potvrđena presuda Opštinskog suda u Subotici br. P 1 58/05 od 14.09.2005. godine, kojom je odbijen tužbeni zahtev radi poništaja rešenja pomoćnika ministra - načelnika Resora, RS MUP broj 118-937/2004 od 29.12.2004. godine i rešenja ministra Unutrašnjih poslova 01 br. 1228/2005 od 08.02.2005. godine, te zahtev radi vraćanja tužioca na rad kao i zahtev radi naknade troškova prigovora u iznosu od 11.250,00 dinara i naknade troškova parničnog postupka.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 5, 7, 9 i 12. Zakona o parničnom postupku i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 399. Zakona o parničnom postupku, Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. Zakona o parničnom postupku na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti i na koju se u reviziji ukazuje. Ovi procesni nedostaci se mogu odnositi samo na tužioca kao stranku koja je izjavila reviziju, a ne na suprotnu stranu i zato nisu bili predmet ispitivanja drugostepene presude.

Neosnovani su i navodi revizije da je učinjena bitna povreda postupka iz člana 361. stav 2. tačka 5. Zakona o parničnom postupku jer sud nije zasnovao svoju odluku na nedozvoljenim raspolaganjima stranaka u smislu člana 3. stav 3. Zakona o parničnom postupku.

Takođe su neosnovani navodi revizije da je u postupku učinjena bitna povreda iz člana 361. stav 2. tačka 7. Zakona o parničnom postupku, jer je tužilac u postupku bio zastupan od strane advokata kojem je dostavljanje izvršeno u smislu odredbe člana 132. stav 2. Zakona o parničnom postupku.

Nije učinjena ni bitna povreda iz člana 361. stav 2. tačka 12. Zakona o parničnom postupku jer su nižestepene presude jasne, obrazložene i neprotivrečne, sadrže sve razloge o odlučnim činjenicama.

Razlozi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac je bio zaposlen u Ministarstvu unutrašnjih poslova Republike Srbije - Resor javne bezbednosti. Rešenjem tužene od 29.12.2004. godine tužiocu je prestao radni odnos kod tužene zaključno sa 31.12.2004. godine, zbog sticanja prava na penziju u smislu člana 41. Zakona o unutrašnjim poslovima. Prigovor tužioca odbijen je rešenjem tužene od 08.02.2005. godine. U vreme donošenja rešenja o prestanku radnog odnosa tužilac je navršio 53 godine života, imao je više od 20 godina staža osiguranja i više od 10 godina radnog staža na poslovima na kojima se staž osiguranja računa u uvećanom trajanju.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilan je zaključak nižestepenih sudova da je tužilac ispunio uslove za donošenje pobijanog rešenja o prestanku radnog odnosa.

Prema odredbama člana 41. Zakona o unutrašnjim poslovima Republike Srbije, ovlašćenom službenom licu i radniku na određenim dužnostima može prestati radni odnos sa pravom na penziju i pre ispunjenja opštih uslova za sticanje penzije, ako ima najmanje 20 godina penzijskog staža, od kojih najmanje 10 godina radnog staža na poslovima na kojima se staž osiguranja računa u uvećanom trajanju. Donošenje osporenog rešenja o prestanku

radnog odnosa tužioca nije uslovljeno saglasnošću tužioca, kako se neosnovano ističe u reviziji, već je to ovlašćenje tužene koje zavisi od diskrecione ocene, kako se pravilo navodi u nižestepenim presudama.

To su razlozi što je Vrhovni sud, postupio u smislu člana 405. stav 1. Zakona o parničnom postupku.

Predsednik veća – sudija,

Snežana Andrejević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

nn

PAGE